

F. t. l. vedr. udlændingeloven

tyder, at det vil være uproportionalt at udvise med indrejseforbud, men hvor de samme hensyn ikke vil være til hinder for inddragelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.

Til nr. 9

Efter den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter § 22, nr. 4-7, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

Med den foreslåede ændring fremhæves det, at der ved dom for kriminalitet omfattet af den særlige udvisningsadgang, jf. § 22, nr. 4-7, eller hvis en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed eller for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. § 25, skal ske udvisning, medmindre de forhold, der taler imod udvisning, jf. § 26, stk. 1, taler afgørende derimod.

Til nr. 10

En afgørelse, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud), jf. udlændingelovens § 32, stk. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 32, stk. 2, nr. 4, meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 for bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 10 år.

Forslaget indebærer, at meddelelse af indrejseforbud for bestandig ikke længere altid forudsætter en fængselsstraf på 2 år, men alene en fængselsstraf på 1 år og 6 måneder. Samtidig gives der mulighed for at fastsætte et indrejseforbud på 10 år, hvis der alene findes grundlag herfor.

Muligheden for at fastsætte et indrejseforbud på 10 år skal alene udnyttes, hvis et indrejseforbud for bestandig vil indebære, at udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Til nr. 11

Med den foreslåede bestemmelse i § 32, stk. 3, meddeles indrejseforbud – udover som allerede gældende ved udvisning efter § 22, nr. 4-7 – ved udvisning ved dom af en udlænding, som ikke har haft lov-

ligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, for mindst 5 år.

Forslaget indebærer, at meddelelse af indrejseforbud i forbindelse med udvisning ved dom af en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, ikke længere følger det almindelige system i udlændingelovens § 32, stk. 2, hvorefter længden af indrejseforbud afhænger af den konkrete forskyldte straf. I stedet meddeles indrejseforbud altid for mindst 5 år.

Til nr. 12

En afgørelse, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1.

Længden af indrejseforbud i forbindelse med udvisning ved dom varierer fra tre år til bestandig og fastsættes ud fra grovheden af den forbrydelse, der begrundet udvisningen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 32, stk. 4, 3. pkt., meddeles indrejseforbud i forbindelse med den foreslåede bestemmelse i § 25 c for 3 år.

Til nr. 13

I den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 1, er det præciseret, at der ved en afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25 skal fastsættes en udrejsefrist. I bemærkningerne til lov nr. 362 af 6. juni 2002 (Lovforslag nr. L 32) om ændring af udlændingeloven (Initiativer mod terrorisme m.v.) er anført, at Udlændingestyrelsen fastsætter udrejsefristen til straks i afgørelser om udvisning efter udlændingelovens § 25. Endvidere er anført, at påklage til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration ikke har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvorfor afgørelser om udvisning efter udlændingelovens § 25 kan fuldbyrdes straks.

Den foreslåede bestemmelse er således en præcisering af, at Udlændingestyrelsen ved en afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25 skal fastsætte en udrejsefrist.

Til nr. 14

Ændringen er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 15

Med den foreslåede ændring af § 49, stk. 1, afgøres det – når en udlænding dømmes for strafbart forhold – efter anklagemyndighedens påstand ved dommen, om den pågældende skal udvises betinget efter § 24 b, jf.